

stemmelsen er ny i forhold til investeringsforvaltningsselskaber. Bestemmelsen gennemføres herudover inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Bestemmelsen samler de bestemmelser, hvorefter Finanstilsynet har en særlig hjemmel til at udstede specielle regler, der vedrører placerings- og likviditetsbestemmelser for penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Der er ikke med bestemmelsen tiltænkt ændringer i forhold til gældende bekendtgørelser på området

Finanstilsynet vil i bekendtgørelsen udstedt i medfør af *stk. 1, nr. 1*, fastsætte regler om, hvad der forstås ved et engagement. Engagementsbegrebet vil være i overensstemmelse med definitionen af et engagement i EF-direktiverne på det finansielle område.

I bekendtgørelsen, der skal udstedes i medfør af *nr. 2*, vil Finanstilsynet, i overensstemmelse med EF-direktiverne på det finansielle område, pålægge institutterne at indberette deres store engagementer 4 gange om året.

Størrelsen af fradrag for særlig sikre krav, vil blive fastlagt i bekendtgørelsen udstedt i medfør af *nr. 3*.

Nr. 4 viderefører muligheden i gældende lovgivning for, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for valuta- og andre markedsrisici.

Til § 148

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om banker og sparekasser m.v.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 146.

Bestemmelsen fastlægger en grænse for den risiko, som pengeinstitutter må påtage sig inden for fast ejendom og løsøre, der ikke anvendes i pengeinstituttets drift.

Ved nutidsværdien af leasingtagers forpligtelse overfor pengeinstituttet forstås den tilbagediskonterede værdi af summen af de pengeydelse, som leasingtager skal betale til pengeinstituttet i løbet af aftalen. Ved fastsættelsen af tilbagediskonteringsrenten skal der tages udgangspunkt i den rente, som instituttet har anvendt ved kontraktens udarbejdelse.

Restrisikoen omfatter restrisikoen på alle aktivformer, der leases, herunder eksempelvis fast ejendom og flyvemaskiner.

Til § 149

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om banker og sparekasser m.v.

Pengeinstitutter er undtaget fra forbudet mod aktionærlån i aktieselskabslovens § 115, stk. 1 og 2.

Bestemmelsen begrænser derfor pengeinstitutters mulighed for at yde usikrede lån til tegning af aktie-, garanti- eller andelskapital og skal modvirke, at et pengeinstitut gennem mellemmand tegner egne kapitalbeviser.

Grænsen skal beregnes af den nominelle værdi af kapitalen efter kapitaludvidelsen.

De sikkerheder, der kan medregnes som særlig sikre krav, vil blive fastsat i den bekendtgørelse, som Finanstilsynet vil udstede i medfør af forslagets § 147, nr. 3. Bestemmelsen finder også anvendelse på koncernbasis, jf. forslagets § 170, således, at koncernselskaber samlet ikke må have ydet lån til tegning af kapital i modervirksomheden ud over de nævnte 5 pct., medmindre der samtidig er stillet uomtvistelig sikkerhed.

Til § 150

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om banker og sparekasser m.v.

Bestemmelsen indebærer, at sparekasser og andelskasser ikke kan indløse garantierne henholdsvis andelshaverne uden samtidig nedskrivning. En sådan indløsning kan kun ske i overensstemmelse med vedtægterne, hvilket betyder, at kapital- og solvenskravene også skal være opfyldt efter indløsningen. For andelskasserne kan indløsning kun finde sted med Finanstilsynets tilladelse, såfremt andelskapitalen er lavere end 25 millioner kr., jf. forslagets § 389.

Til § 151

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om banker og sparekasser m.v.

Til forskel fra den gældende lovgivning, kan pengeinstitutter nu medregne fuldt ud sikre og likvide anfordringstilgodehavender hos forsikringsselskaber.

I *stk. 1* anføres kravene til likviditeten. De tre krav til likviditeten skal være opfyldt samtidig. Hvorvidt likviditeten kan anses for forsvarlig, beror på en konkret vurdering af forholdene i det enkelte pengeinstitut. Ved vurderingen heraf lægges der særlig vægt på gældens sammensætning, herunder om pengeinstituttet har taget hensyn til forventede likviditetstræk f.eks. som følge af offentlige ind- og udbetalinger og lønud-